

HANGİ YAPI SİSTEMLERİ İN, HANGİLERİ AUT? **NEDEN STEELİFE?**

Yaşadığımız mekanların çevresinde sadece zorunluluktan yeşil ve ferah alanlar kalabiliyorsa; parklar, mahalle aralarında tel örgü ile çevrili arsa irisi alanlardan ibaret ise, ne mevcut doğanın korunması ne de yeniden eski haline döndürülmesi umurumuzda değilse, bazı mahallelerde, mimari hataları örten sarmaşıkları dikecek kadar bile toprak bulunmuyorsa, uzay kapsülü irisi şehir kapsülünde sürdürülmeye çalışılan yaşam, önce kendisine olan saygısını yitirmiştir. O yüzden bu hali ile yapılarımız, gelecek kuşaklardan gizleyeceğimiz suç delillerimizdir.

Devlet Planlama Teşkilatı tarafından 1992 yılında Marmara Üniversitesi'ne yaptırılan ankette 60 bin denek ile yapılan görüşmelerden, Türk halkının yüzde 96'sının tek, iki veya üç katlı evlerde, sağlam yapı sistemleri ile oluşturulan binalarda oturmak istediği ortaya çıktı. Buna rağmen İskan politikamızda az katlı ve doğru yapı sistemi kullanımına doğru hiç bir değişim görülmedi.

Başımıza betondan bir çorap mı örüldü? Çöken, çirkinleşen, ekonomiyi ve piyasayı etkileyen, yolsuzluklarla gündemden düşmeyen, yapı sektörünü mezarcılığa dönüştüren, ev ve işyeri huzurunu özleten ve de son olarak 40 bin kişinin ölümüne sebep olan çimento sanayiinin de pompaladığı betonarme sistem değil miydi?

"Başını sokacak ev" deyimini, betonlaşmayı ve konut sektörünü pompalayan talebin; özet bir açıklamasıdır belki de... Bu deyiş; barınma eyleminin bir taraftan çok gerekli olduğunu vurgularken, biraz da "olsun da nasıl olursa olsun!" kabullenişini çağırıyor. Bu yüzden halk, "evim olsun yeter ki!" diyerek, her koşula, her kaliteye ve her malzemeye razı olmuştur. Bu; çaresizliğin ve bilgisizliğin rızasıdır. Görüntü; işte bu kendisini köşeye sıkışmış kabul eden bilinçsiz kullanıcının, çaresiz kabulünün ürünleridir.

20. yüzyılın başında "ömrü sonsuzdur" diye anlatılan betonarmenin fiziki ömrünün, karbonlaşma ve korozyon sorunu yüzünden ortalama 60 yıl olduğu artık bilimsel olarak kabul edilmiştir. Fransa'da tüm yapıların yüzde 17'si, Almanya'da yüzde 23'ü, Türkiye'de ise yüzde 95'i betondur. Ortalama yüzde 90'ı doğru yapı sistemleri ile donanımlı Amerika ve Kanada'daki büyük depremlerde artık sadece marketlerdeki kavanozlar kırılıyor.

"İnsan denilen canlı türü nasıl oldu da kendi yaşamını, dünyayı, hatta yavaş yavaş uzayı ve diğer gezegenleri cehennem çeviren varlığa dönüştü!" **Amerikalı Eleştirmen Yazar John Zerzan'ın "Gelecekteki İkel" adlı kitabından**

"1994 Los Angeles, 1995 Japonya ve 1999 Los Angeles depremlerinden alınan derslerden, deprem büyüklüğü eşit olduğunda ölü sayısını etkileyen en kritik faktörün, kullanılan yapı malzemesinin özellikleri olduğu anlaşılıyor. Katil; ağırlıktır!.. Türkler; başlarının üzerine yıkılan strüktürlerin altında ezildiler... Japonya'da sık olan tayfunlardan korunmak amacı ile inşa edilmiş ağır çatılı yapıların ölümcül olduğu ispat edildi. Kaforniya'da ise, beton temellere bağlanmış hafif çatkılı evler titremelere dayandı. Türkiye ve yardıma koşan iyi niyetli yabancılar, ağır ve yüksek beton binaları tekrar inşa etmeden önce, başka yapı sistemlerini tekrar düşünseler iyi ederler" **The Economist Dergisi / 28 Ağustos 1999 / "Türkiye'den Dersler"**

Yapı üretimini macera olmaktan çıkartan, memnuniyeti esas alan, güçlü kadroları ile uluslar arası standartlara uygun ileri teknoloji temelinde üretilen bir markaya dönüştürme vizyonu ile oluşturulan **STEELİFE**, önümüzdeki yıllarda yapı sektörüne damgasını vuracak bir başarı hikayesi olacaktır.

Bu başarı hikayesinin temellerini paylaşmak için düzenlediğimiz basın toplantımızda, sizleri de aramızda görmekten mutluluk duyacağız.

TARİH : 15 NİSAN 2008 SALI

YER : SWISSOTEL ASUKA SALONU

SAAT : 09.30 - 10.30 KAHVALTI / 10.30 - 11.30 TOPLANTI